

Tak jsem ho znal já.

Moji hudební tvorbu formulovalo dlouholeté přátelství a spolupráce s předním jihočeským hudebním skladatelem Ladislavem Kubešem-seniorem. Jeho invence a zvláštní cit pro lidovou jihočeskou píseň mi doslova učarovali. Často jsem jej navštěvoval a konzultoval s ním své první skladby. Stal jsem se vlastně jeho žákem. Vždy a to nebývá v této profesi pravidlem, si pro mne našel chvílku času a obětavě, nezištně mi poradil a pomohl. I když byl „hvězdou“ nejen jihočeskou, nikdy ze sebe hvězdu nedělal a zůstal až do konce svého života skromným a slušným člověkem. Byl a stále je pro mne velkou hudební autoritou.

Vzpomínám si na jednu příhodu kdy jsme spolu plánovali jakýsi autorský koncert. Bylo to tenkrát nějak začátkem léta a pan Kubeš připravoval rekonstrukci svého rodinného domku v Žíšově. Aby akce nenarušovala jedna druhou dohodli jsme se, že mu pomohu a to tím, že mu udělám vnitřní rozvod vodoinstalace. Po této dohodě hned za nějaký den jsme se dali do práce. Pan Kubeš vyklidil místnosti, vzal kladivo a sekáč, já jsem na zeď nakreslil kudy nový vodovod půjde a on začal vysekávat rýhy pro jeho uložení do zdi. Při této práci jsme pochopitelně probírali jen samé muzikantské záležitosti. V obývacím pokoji byl soustředěný veškerý nábytek včetně pianina do středu místnosti tak, aby nepřekážel našemu řemeslnickému počínání. Jak jsme se tak domlouvali o skladbách, které by bylo vhodné zařadit od připravovaného programu autorského koncertu, tak si pan Kubeš vzpomněl na jednu skladbu kterou jsem já neznal. Požádal mne, abych mu pomohl odtáhnout skříň, která znemožňovala přístup ke klaviatuře pianina. Po namáhavém odtažení skříně plné notových rukopisů, odkryl deky které chránily nástroj před prachem, usedl na stoličku a začal mi skladbu přehrávat. Paní Kubešová byla někde venku na dvorku, když uslyšela hraní vešla do místnosti a prohlásila „no táto ty jsi se nám snad zbláznil“.

Takový byl hudební skladatel Ladislav Kubeš, prostě muzikant v každé situaci.

Jan Lipold